

Отдавна вечъ тѣхнитѣ бѣли власій
Е черна чумбера обвила
И лята тѣга имъ сръдцето коси . . .
Честь майчина — честь е не мила.

Бащитѣ ни въ тѣмни зандани лѣжатъ
Кой знае какво сѫ тѣ стали;
У турцитѣ роби робия тѣрпятъ
Жени и дѣчица ни мали.

Доволно кат' вѣлци изъ нощния мракъ,
Немили, недраги що бродимъ . . .
Войводо, я свивай ти кървавъ байракъ,
Врѣме е назадъ да си ходимъ.